

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 22

Presidència de la Sra. Margalida Pocoví i Sampol

Sessió celebrada dia 8 de maig de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2154/24**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la comissaria de la Policia Nacional de Maó. [304](#)
 - 2) **RGE núm. 7892/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de mesures per a famílies monoparentals dintre de l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. [306](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, presidenta, Ares Fernández substitueix Marc Pons.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Omar Lamin substitueix Iago Negueruela.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bon dia, Sra. Presidenta, Josep Castell substitueix Llorenç Córdoba.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Bon dia, Sra. Presidenta, Sebastià Mesquida substitueix Anabel Curto.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al debat i votació de les proposicions no de llei RGE núm. 2154/24 i 7892/23.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2154/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la comissaria de la Policia Nacional de Maó.

Començam per la Proposició no de llei RGE núm. 2154/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la comissaria de la Policia Nacional de Maó. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Mesquida, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat 7 de febrer en aquesta mateixa comissió es va presentar per part del Grup Parlamentari Popular una PNL que feia referència a la manca d'infraestructures estatals adequades a l'illa de Menorca. Concretament, es parlava de les demores en l'execució d'inversions estatals reclamades pels administrats, com són els nous jutjats de Ciutadella i la nova comissaria de la Policia Nacional de Maó.

Per un error de transcripció es va ometre al segon punt de la resolució una al·lusió explícita a la Comissaria Nacional de la Policia de Maó, i per aquest motiu es va considerar oportú tornar presentar aquesta PNL l'endemà, amb el text modificat com pertoca.

Per tant, nosaltres donam el debat de la proposta per celebrat en els termes en què es va fer el passat mes de febrer, en aquesta mateixa comissió, i esperam que els grups en mantindran les seves posicions, tal com varen expressar fa tres mesos.

No tenc res més a dir, en principi... si qualque grup vol fer cap aportació, però nosaltres mantenim la mateixa posició que vam expressar dia 7 de febrer respecte d'això.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mesquida. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena RGE núm. 6372/24 i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Cano, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Bon dia. Des del Grup Parlamentari Socialista mantenim el suport que es pugui fer a aquesta infraestructura per tal de tenir una instal·lació més moderna, funcional i adaptada a les necessitats dels menorquins.

Vull recordar que la cessió del solar es va fer en temps del mandat de Vicenç Tur. A dia d'avui s'elabora encara el projecte i compartim que s'ha d'accelerar al màxim.

També vull comentar que el passat mes d'agost es va adjudicar la redacció del projecte bàsic i la signatura del contracte va ser el dia 14 de setembre, i la pròxima passa és el lliurament del projecte que està previst per a aquest mes de maig.

Compartim amb vostès que aquesta infraestructura s'ha d'executar.

I el sentit de la nostra esmena és que també consideram que una infraestructura que depèn en aquest cas no del Govern d'Espanya, sinó del Govern de les Illes Balears, n'hem parlat en alguna altra ocasió, són les infraestructures que s'han de fer al Quarter de Santiago per tenir una seu de l'EBAP a Maó, per tenir unes instal·lacions pròpies, adequades per tal de poder fer tota la formació de policia local, de bombers i personal d'emergències.

Així que hem aprofitat aquesta PNL que insta el Govern d'Espanya, i que compartim, també per recordar al Govern de les Illes Balears que també té les seves obligacions i compromisos i que hi ha aquest conveni que es va signar, es va deixar el projecte que estava a punt, hi havia també una partida dotada de 800.000 euros. i ja duen quasi un any governant i no sabem res d'aquesta nova instal·lació del Quarter de Santiago.

Simplement, també vull puntualitzar alguna qüestió que es fa a l'exposició de motius i que no compartim, perquè al llarg d'aquests anys s'han fet inversions importants per part del Govern d'Espanya a les Illes Balears, sobretot augmentant el nombre d'efectius tant de la Policia Nacional com de la Guàrdia Civil.

Així que ens sembla que, tot i que ho compartim, queden coses per fer, i que hi donam suport, que tampoc no s'ha de desmerèixer tot el que s'ha fet perquè veníem de retallades amb més de 150 agents de la Policia Nacional i tot això s'ha restituit.

Així que aquesta és la nostra esmena que hem presentat i el sentit de vot afirmatiu a aquesta PNL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cano. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Me alegro de que parece que va a haber bastante unanimidad en torno a esta cuestión. Yo reconozco que comparto una afición con el Sr. Iglesias, antiguo líder de Podemos, que es la afición por las series, y me resulta muy curioso porque cuando uno ve series en Netflix u otras plataformas, y ve las comisarías españolas piensa: y ¿dónde están estas comisarías? Porque yo no he visto ninguna, que parecen de *Matrix*, a lo mejor en Madrid, pero desde luego en las Islas Baleares ninguna de ellas es así.

Es algo sangrante, cualquiera que tenga necesidad, oportunidad de ir a cualquier comisaría de la Policía Nacional, no digamos a un cuartelillo de la Guardia Civil, a renovar un DNI, a poner una denuncia o cualquier otra circunstancia similar, se encuentra con unas instalaciones en absoluta degradación, decadencia, dejadez, se caen, algunas literalmente se caen.

Pensamos que esta proposición está más justificada y de la misma manera también pensamos que la enmienda que propone, de adición, el Partido Socialista también está justificada, una cosa no quita la otra.

Evidentemente, debemos solicitar al Gobierno de España un esfuerzo en lo que se refiere a las condiciones laborales, siempre hablamos de las condiciones en las que trabajan las personas, los trabajadores, un policía nacional o un guardia civil, un policía local es un trabajador y un trabajador que se merece trabajar en las mejores condiciones, independientemente de cualquier otra circunstancia, y realmente no trabajan en las mejores condiciones posibles.

Por eso, nosotros apoyaremos esta propuesta del Partido Popular y de la misma manera, si es aceptada la enmienda, sin ningún tipo de reservas la del Partido Socialista.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo també abans, i evidentment el mateix vot que vàrem fer a la passada comissió respecte del debat d'aquesta proposició no de llei, si més no, i enllaç amb el que deia el Sr. Rodríguez, hem de pensar, si tenim les instal·lacions així, en com ens tracta l'Estat, governi qui governi, a les Illes Balears i les seves infraestructures, siguin quines siguin.

I fa un parell de comissions que aquí debatem condicions econòmiques i laborals per part dels treballadors de la seguretat d'aquí, de les Illes Balears, i també hem de tenir en compte que no només hem de parlar de condicions econòmiques, sinó també de condicions òptimes en els llocs on fan feina. I jo crec que tots quan tenim aquestes condicions òptimes treballam molt millor i, a més, hi ha afegida una seguretat a l'hora de dur a terme la tasca. Així que, si més no, també consideram adequada l'esmena presentada pel Grup Socialista.

I sense més a afegir, crec que també el portaveu de MÉS per Menorca, coneixedor més de la realitat de Menorca, podrà..., també ens afegirem a les seves paraules, coneixedor més de la situació de Maó, però des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca farem aquest vot favorable pels motius que hem donat, però sobretot també crec que és important que pensem en el tracte que ens fa l'Estat a les Illes Balears, governi qui governi.

I ho vull repetir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, presidenta. Ja avanç que nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei perquè és absolutament raonable, absolutament justificada. Les instal·lacions són d'una decadència i d'una precarietat alarmant. Vostè, a l'exposició de motius, parla de l'administrat, que és molt important, però jo també pens, i segur que vostè hi està d'acord, que els treballadors també evidentment mereixen treballar en unes condicions adequades.

Vull aprofitar per fer una reflexió, se n'ha fet referència, ara ho deia la Sra. Ramon, és a dir, la inoperància de l'administració de l'Estat a atendre les necessitats de l'administració perifèrica, m'imagino que a les Illes Balears i a tot arreu, és òbvia; vull dir, els jutjats estan malament, les comissaries de policia estan malament, les presons normalment estan també molt malament, excepte alguns casos, a Menorca en tenim una de relativament nova, les torres de control estan malament. És a dir, es demostra com el que queda de l'Estat centralitzat continua essent un desastre. L'única cosa que funciona perfecte és Hisenda, la resta funcionaria molt millor descentralitzat.

Per tant, aquí jo poso en contradicció a VOX i al Partit Popular, nosaltres defensem una policia autonòmica. Sr. Rodríguez, si vostè vol veure comissaries de *Matrix* vagi a Catalunya o vagi al País Basc i veurà què són comissaries modernes, no aquesta desgràcia que tenim a les Illes Balears. Per què és això? Per què l'Estat ens deixa de la mà de Déu? No, perquè jo m'imagín que a tot l'Estat estan igual, és perquè l'Estat central és inoperant per atendre les necessitats de la proximitat, és inoperant, les coses s'eternitzen. Els jutjats de Ciutadella s'eternitzen, fa 20 anys que parlam dels jutjats de Ciutadella. La comissaria de Ciutadella es va eternitzar. La comissaria de Maó s'eternitza. A les instal·lacions de la

Guàrdia Civil a Menorca s'hi han posat pedaços, però continuen sent desastroses.

És a dir, quan nosaltres demanam una policia autonòmica ho fem, entre altres coses, perquè, primer ens permetria fidelitzar els agents, perquè, evidentment, si tinguéssim una policia autonòmica, tal com preveu l'Estatut d'Autonomia, els agents d'aquesta policia autonòmica seria gent arrelada al país, seria gent que no esperaria el primer concurs de trasllat per anar-se'n a llocs on la vida és més barata, que és el que passa. Però això tenim el problema que tenim de policies i Guàrdia Civil.

Tot això dit, evidentment, amb el màxim respecte i el màxim agraïment a la tasca que fan els agents de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil a la nostra comunitat autònoma, que crec que és imprescindible; però una cosa no treu l'altra. És a dir, els funcionaris, els treballadors, els servidors públics fan una feina vocacional, en la major part dels casos impecable, perquè sempre, evidentment, a tots els col·lectius hi ha ovelles negres, i això no ho podem evitar. Per tant, tot el respecte cap a la feina que fan aquestes persones.

Nosaltres creiem que una manera de millorar la feina que fan els agents de seguretat a les nostres illes i l'atenció que reben els ciutadans seria que tinguéssim traspasada aquesta competència i així nosaltres fariem el manteniment de les comissaries i també, és un tema que vostè no planteja avui aquí, però també, a més a més, la fidelització del personal.

En tot cas, votarem a favor. He aprofitat per fer aquesta reflexió, i, evidentment, també donarem suport a l'esmena que ha presentat el Partit Socialista perquè, evidentment, també és una mancança a la qual cal donar resposta.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar. Idò, té vostè la paraula, Sr. Mesquida, com a grup proponent, per fixar la posició i assenyalar si accepta l'esmena presentada.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vull agrair el suport de tots els grups parlamentaris a aquesta proposta que recull la necessitat de dur a terme una infraestructura molt necessària per a la ciutadania de Menorca, com és aquesta comissaria nacional de Policia de Maó.

Es tracta com va dir..., bé, com també ha comentat la Sra. Cano, d'una tramitació que va començar l'any 2008 amb la cessió dels terrenys per part de l'Ajuntament de Maó i, bé, després de més de 15 anys creiem que no podem perdre l'oportunitat de reivindicar aquesta infraestructura per a Menorca. Els ciutadans i ciutadanes de l'illa ho agrairan.

Consideram que aquesta és una reivindicació justa i que ha de posar els habitants de Menorca en el lloc que es mereixen dins el conjunt de l'Estat, que és un poc també el que comentava el Sr. Castells. Venc a dir, nosaltres pensam que l'administració perifèrica, en aquest cas d'un territori pluriinsular, ha d'estar ben atesa, no tan sols per als ciutadans sinó també per al benestar dels funcionaris que hi fan feina. I en aquest cas no hi està pel que fa a determinats serveis que depenen de l'Estat, com és aquesta infraestructura, així com també hi ha altres temes com la infradotació d'efectius, i també podríem parlar de l'actualització dels punts de residència, del personal públic estatal que fa feina a les Illes.

Per tant, creiem que és de justícia reivindicar, en aquest cas, aquesta infraestructura, que s'avanci el màxim possible. I vull comentar que acceptam l'esmena, com no podia ser d'altra manera, presentada pel PSIB-PSOE referent a la nova seu de l'EBAP a Maó, i farem un vot favorable perquè està clar que l'actual govern de la comunitat autònoma ja hi fa feina perquè pugui ser una realitat el més aviat possible.

Per tant, res més a dir.

Moltes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mesquida. Acabat el debat passam, a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 2154/24. Passam a la votació del punt de la proposició no de llei i del punt presentat a l'esmena del Grup Socialista, conjuntament. Començam.

Ja està? Ah!, d'acord, és que no m'ha sortit aquí. Sí.

Idò, en conseqüència, queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 2154/24, relativa a la comissaria de la Policia Nacional de Maó.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7892/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de mesures per a famílies monoparentals dintre de l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

A continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7892/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de mesures per a famílies monoparentals dintre de l'àmbit de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per a la seva defensa, per part del Grup Socialista, té la paraula la Sra. Cano, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. Aquesta iniciativa que avui presentam, és perquè dins l'àmbit de l'administració pública de les Illes Balears, ens tornam situar a l'avantguarda en el respecte als drets de conciliació, com una vegada ja foren, quan vàrem regular els permisos de paternitat individuals i no transferibles, de fins a 4 setmanes en els casos de naixement i adopció, o acolliment de menors fins a 6 anys. D'això ha plogut molt, perquè Llei d'igualtat de les Illes Balears és del 2016, i perquè

també, gràcies a polítiques progressistes en el Govern d'Espanya, hem avançat en permisos de naixement, iguals i intransferibles a 16 setmanes, cap a les mares i els pares, per tal de fomentar la corresponsabilitat i evitar la penalització de les dones en el mercat laboral per raons de la maternitat.

No obstant això, en el cas de les famílies monoparentals, els seus fills i filles només poden gaudir de 16 setmanes, front a les 32 que gaudeixen els fills i filles de famílies nascudes en famílies biparentals. I mentrestant no hi hagi una legislació específica, que això seria l'ideal per rectificar aquesta situació i que es pugui assumir per part de la Seguretat Social, mentre no hi hagi aquesta legislació específica, la proposta que nosaltres fem és que sigui el Govern de les Illes Balears que doni una passa, com una mesura més, una prestació més, una prerrogativa que té el Govern de les Illes Balears a favor dels treballadors i treballadores de la comunitat que siguin famílies monoparentals, i així avançant en la consolidació dels drets de conciliació en l'interès superior dels seus infants.

Tant la Llei d'igualtat de dones i homes a les nostres illes, a l'article 54, on es plantegen mesures de conciliació en l'ocupació pública, amb la creació d'infraestructures i serveis adequats per a empleats públics, com la Llei de suport a les famílies que es reconeix a l'article 5, la monoparental, tenim un marc legislatiu propi com per poder donar passes a favor d'aquestes famílies i sobretot, de l'interès superior dels seus infants, mentre no tinguem una normativa d'un rang superior.

Així mateix, el III Pla d'igualtat entre dones i homes, dels serveis generals de la comunitat autònoma 2021-2024, al seu objectiu 3.1 es planteja també poder dissenyar i posar en marxa sistemes d'acollida, explotació d'informació i indicadors sobre monoparentalitat, famílies nombroses i altres models de família, que puguin tenir dificultats especials, per tal de poder detectar necessitats i proposar mesures específiques per a aquestes famílies.

Així que aquesta PNL tracta d'abordar, d'impulsar mesures específiques per a aquestes famílies dintre del nostre àmbit competencial.

El 13 de setembre de 2021, a més a més, es va adoptar un acord al Consell de Govern, relatiu a mesures tendents a facilitar la conciliació de la vida familiar i professional del personal funcionari i es tractaria de poder desplegar aquest acord, en el cas de les famílies monoparentals, ja que els seus infants es troben en una situació de desavantatge respecte de les famílies biparentals.

Per això proposam dues propostes d'acord. Una, instar el Govern de les Illes Balears a incorporar dintre del IV Pla d'igualtat de dones i homes dels serveis generals de la comunitat, un permís retribuït al cent per cent per naixement, acollida o adopció en famílies monoparentals, per al personal de l'administració que ostentin la condició de família monoparental. Una mesura de conciliació de caràcter autònom de 16 setmanes i que permetrà avançar en l'equiparació dels drets de les famílies monoparentals amb les biparentals. I la següent proposta d'acord, és instar el Govern a fer efectiu aquest permís retribuït al cent per cent per naixement, acollida, o adopció en famílies monoparentals de 16

setmanes per al personal funcionari de la comunitat durant aquest any 2024.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cano. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena RGE núm. 6380/24 i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Gil, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidenta. En el Grupo Popular apostamos por incentivos a la maternidad y a la paternidad y, por supuesto, apoyamos la conciliación, por lo que coincidimos totalmente con el fondo de la propuesta no de ley planteada por el Grupo Socialista.

Es cierto que las familias monoparentales no son tenidas en cuenta, ni por el 48.4 del Estatuto de los Trabajadores, pese a la redacción dada por el Real Decreto Ley 6/2019. En la misma línea se pronuncia el Real Decreto Legislativo 5/2015, por el que se regula el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público, en su artículo 49.c). A consecuencia de que el permiso por nacimiento y cuidado de los hijos es de titularidad individual e intransferible, las familias con dos progenitores pueden disfrutar de 32 semanas de prestación, mientras que las familias monoparentales solo gozan de 16 semanas. Nos encontramos ante un supuesto que la ley no contempla, pero que tampoco excluye y la interpretación debe adecuarse al artículo 39 de la Constitución Española, de protección de la familia y el interés del menor y al de no discriminación del artículo 14 de la Constitución española.

La PNL propuesta obvia que ya existen numerosas sentencias que superan la dicción literal de la normativa apuntada y realizan una aplicación integradora. Entre ellas, la sentencia del TSJ del País Vasco 600/2020; TSJ de Extremadura, 16 marzo 2022; TSJ Galicia, 8 marzo 2022; TSJ Aragón 2712 del 2021; TSJ Castilla y León 217/2022, entre muchas otras.

Ya el Tribunal de Justicia de la Unión Europea, el 18 de marzo de 2014, y el Tribunal Supremo, el 16 de noviembre de 2016, reconocen que el permiso de maternidad está vinculado a 2 intereses, por una parte el de la madre y por otra parte el del menor. Además, los tratados y acuerdos internacionales, que al haber sido ratificados por España gozan de fuerza normativa y, además también constituyen un criterio hermenéutico, como la Convención de los Derechos del Niño de 1989 y la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea, van en la misma línea de defensa del interés del menor y lo mismo la Ley Orgánica de Protección Jurídica del Menor 1/96.

Hemos presentado una enmienda en sustitución a los 2 puntos del Grupo Socialista que, mediante una transacción *in voce*, planteó que se añada como punto número 3. Se dirige a la petición efectiva de que a las familias monoparentales se les garantice la ampliación de la prestación por nacimiento y cuidado de hijos, en condiciones de igualdad y, conforme a lo sostenido también por la doctrina judicial, que ya que no

mantiene la misma línea y al ser en ocasiones contradictorias, genera un gran desconcierto. Por lo tanto, lo ideal sería, tanto que el Tribunal Supremo unificara doctrina, como que realmente se gestaran las reformas legales necesarias.

La PNL propuesta por el PSIB no garantiza lo que solicita, ya que pide la incorporación dentro del IV Plan de igualdad de la comunidad, que no tiene capacidad normativa alguna. Además, la jurisprudencia menor es constante, en el sentido de que añadir 16 semanas para las familias monoparentales, hasta alcanzar un máximo de 32, sería discriminatorio para las familias biparentales, puesto que las 6 primeras semanas son de disfrute conjunto. Por lo tanto, la doctrina menor es unánime, en que garantizaría el principio de igualdad al reconocimiento de 20 semanas.

Lo necesario, por lo tanto, es instar a la realización de un cambio normativo que haga una realidad la igualdad efectiva en materia de permisos por nacimiento y cuidado de los hijos, para las familias monoparentales. Por ello, el Grupo Popular plantea la enmienda, en principio planteaba de la sustitución de los puntos 1 y 2, que ahora, mediante una transacción *in voce*, planteamos como de añadido de punto 3, y solicitamos que “el Parlamento de las Islas Baleares inste al Gobierno de España a modificar el Estatuto de los Trabajadores, el Estatuto Básico del Empleado Público y todas aquellas normas necesarias para hacer efectivo el principio de igualdad y el de protección del interés del menor en las familias monoparentales, en cuanto a los permisos por nacimiento, acogida o adopción, para avanzar en la equiparación de derechos de las familias monoparentales y biparentales.

Aprovechamos también para solicitar la corrección del error material de transcripción de la enmienda, de manera que donde dice “bilaterales *in fine*”, debería decir “biparentales”.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gil. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Compartimos el fondo de esta proposición, aunque no la forma. Tal y como ha expresado, con un conocimiento jurídico y formal mucho más profundo que el que les habla, la interviniente anterior.

Yendo más allá, el problema de la igualdad es, por una parte: ¿corresponde solo a los funcionarios o al conjunto de los trabajadores? Eso sería un punto a tener en cuenta. Les recuerdo que ustedes gobiernan en España; es decir, los funcionarios o funcionarias que, en su caso, constituyan una familia monoparental, ¿han de tener privilegios con respecto al resto de los trabajadores, en cualquier otro sector? Considero yo que no, la maternidad o la paternidad es igual para todos, independientemente de cuál sea el desempeño de trabajo que hagan.

Por otra parte, en contra también de lo que se ha dicho anteriormente en la moción anterior, yo creo que en las prestaciones fundamentales el conjunto de los españoles debería ser absolutamente igual, en educación, en sanidad, en prestaciones sociales, ayudas de todo tipo. Ese es el problema a veces del estado de las autonomías que, dependiendo de en qué comunidad autónoma residan, tienen unos u otros derechos.

Por eso pensamos que es mucho más racional instar al Gobierno de España, porque el Gobierno de España es el que tiene la capacidad de igualar en derechos a todos los ciudadanos y ciudadanas del conjunto de la nación.

Y, por supuesto, estamos absolutamente de acuerdo, las circunstancias especiales de una familia monoparental son diferentes a las de una familia tradicional o como ustedes la quieran llamar, y no tenemos nada en contra del fondo de la propuesta que hace el Partido Socialista, estamos completamente a favor. Ahora, ha de ser el Gobierno de España el que coja el toro por los cuernos -y permítanme el símil taurino, aunque no les guste- y cambiar la legislación, y que todos, todos, todos los ciudadanos de familias monoparentales, sean o no sean funcionarios, por eso se insta también a cambiar el Estatuto del Trabajador, tengan en este sentido exactamente los mismos derechos. Porque yo me niego a pensar que ustedes están a favor de que una persona que trabaja en la administración pública tenga -entre comillas- privilegios con respecto a cualquier otro trabajador que trabaje en el ámbito privado. Estoy seguro que ustedes no piensan eso, o quiero pensar que ustedes no lo piensan.

Por tanto, yo les insto a que acepten la enmienda del Partido Popular, en cuyo caso podremos votar a favor de su iniciativa que, ya digo, compartimos en el fondo, aunque no en la forma.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres..., bé, començaré dient que nosaltres donam suport, i sense que serveixi de precedent, les meves dues reflexions anaven un poc per l'estil del que deia el Sr. Rodríguez, i he dit sense que serveixi de precedent, però, si més no, crec que el fons tant de les propostes o de la proposició no de llei encertada per part del Partit Socialista, com l'esmena que presenta el Partit Popular, han de poder ser complementàries, però, si més no, les dues reflexions crec que és important que si parlam de posar la vida en el centre, si parlam de conciliació i de cures ho hem de parlar de totes les persones.

I en aquest cas enllaçant amb l'esmena del Partit Popular, és clar, si volem canviar les coses, les hem de canviar de totes les bandes on puguem incidir, una és des de l'Estat, evidentment, si volem... a través de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, on es pugui incidir en aquesta qüestió, però també és

important que el Govern de les Illes Balears també pugui seguir treballant en aquesta feina que fa en temes de conciliació i pugui incorporar les propostes que fa el Partit Socialista.

Jo crec que, si més no, totes les propostes són compatibles i, com sempre dic, supòs que si ens trobàssim en papers diferents d'oposicions i govern supòs que també serien acceptades les dues bandes, perquè si el Partit Popular governà a l'Estat possiblement el Partit Socialista demanaria canviar l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i si fos a l'inrevés, que aquí el Partit Socialista governà el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular estigués a l'oposició demanaria que en el Pla d'igualtat es posassin les condicions.

Per això mateix crec que són propostes totalment compatibles si pensam globalment i si volem realment incidir i garantir que tothom tenguí..., i quan dic "tothom" no només els funcionaris, sinó tots els treballadors i treballadores, dret a la conciliació i, al capdavant, la finalitat, l'objectiu de totes les propostes és posar la vida al centre.

Així que votariem a favor, evidentment, de la proposició no de llei, però també de l'esmena en el cas que s'acceptàs.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo començaré dient que la..., diguem, la dicotomia entre fer millores als treballadors de la CAIB i fer millores a tots els treballadors, jo l'entenc perfectament, però crec que una cosa no ha d'anar en perjudici de l'altra; és a dir, nosaltres tenim la funció de controlar el Govern de les Illes Balears, que és el que està al capdavant de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En aquest sentit, nosaltres, com a empresa, com a CAIB, com una mena de patronat o de consell d'administració de la CAIB, tenim dret a manifestar-nos sobre que els treballadors de la CAIB tinguin unes determinades condicions, igual que altres empreses donen beneficis laborals als seus treballadors i altres no.

Llavors, aquí estam a favor o no que les funcionàries -o funcionaris, perquè parlam d'acollida, també podrien ser funcionaris de la CAIB- no estiguin discriminats o que siguin família monoparental no estiguin discriminats respecte de les famílies biparentals?

Nosaltres hi estam a favor. És a dir, a mi em sembla una fugida d'estudi dir que això hauria de ser per a tots, home, és clar que sí, estic totalment a favor que sigui per a tots.

I per això l'esmena del Partit Popular la veig bé com a una esmena d'adició. A mi em sembla bé que això sigui per a tots. Escoltin, nosaltres tenim una primera responsabilitat respecte de les Illes Balears i dintre de l'àmbit de les Illes Balears una de molt directa sobre l'administració de la CAIB. Escoltin, una cosa no treu l'altra, no discriminam ningú. Fem una opció com

a empresa, com a CAIB, que els treballadors, treballadores que són famílies monoparentals vegin disminuïda la seva discriminació respecte de les famílies biparentals.

Llavors, escoltin, si vostès no estan a favor d'aquesta equiparació, doncs diguin-ho clarament, no?

Perquè, és clar, la Sra. Gil ha utilitzat uns arguments -permeti'm-ho, Sra. Gil- que jo crec que són prou poc sòlids, perquè, és clar, vostè intenta desacreditar la proposició de la Sra. Cano en dir que, bé, que tot això la jurisprudència ja ho ha solucionat i llavors exposa tota una sèrie de sentències de tribunals superiors de justícia i, és clar, llavors, la meua pregunta és: si això ja està solucionat per via de jurisprudència, per què proposa una esmena en la qual es diu que es canviï la normativa? I vostè mateixa diu que no hi ha una sentència... que no hi ha una unificació de doctrina per part del Tribunal Suprem.

Per tant, és evident que cal avançar a fer canvis perquè aquest canvi sigui real. Per tant, aquest tema no està resolt ni fer-hi a prop, no?

I, per altra banda, també desacredita o menysté d'alguna manera, de forma cordial evidentment, la proposta, perquè diu que canviar el Pla d'igualtat no té força normativa. És que aquesta PNL tampoc no té força normativa. És a dir, la seva esmena té el mateix valor si l'aprovem que el Pla d'igualtat, no té cap força normativa, és una declaració d'intencions política.

És a dir, la proposta que fa la Sra. Cano és una declaració d'intencions política de canviar el pla, i la seva també, és una declaració d'intencions política d'instar l'Estat, que, per cert, jo estic totalment a favor de l'esmena, és a dir, a mi m'agradaria que la seva esmena fos d'addició, i jo votaria a favor de les dues, d'una banda, com a CAIB què fem? Actuam en conseqüència i amb els nostres propis recursos, amb la nostra pròpia política de funció pública apostam per aquesta compensació, per aquesta igualtat real entre famílies monoparentals i biparentals. I, en segon lloc, instam l'Estat que modifiqui tota la normativa, perquè això sigui sensible a tots els treballadors.

El que no he acabat d'entendre, Sra. Gili, és el tema de l'esmena *in voce*, o sigui, l'esmena *in voce* era que s'afegís..., -d'acord, o sigui, per tant, és la seva esmena..., d'acord, d'acord, no, no, jo si s'afegeix... totalment a favor-, bé, a veure què diu la ponent, efectivament.

Molt bé, doncs ja queda entès. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar. Continuem, idè. Vostè té la paraula, Sra. Cano, com a grup proponent, per fixar la posició i assenyalar si accepta l'esmena o no, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

El fons d'aquesta qüestió, Sra. Gil, no és modificar la normativa estatal, perquè per tot arreu les famílies monoparentals tinguin dret a una prestació per naixement, perquè això en aquests moments hi ha una tramitació parlamentària de la llei de famílies en què nosaltres esperam que això es pugui resoldre. Però mentre això no succeeix, i aquest és el fons de la qüestió, és que la comunitat autònoma amb les eines que té, que en té, perquè té una Llei de famílies, perquè té una Llei d'igualtat, després té altres instruments, com són els plans d'igualtat, les mesures que es poden implantar a la funció pública, doncs en aquest marc que té, i aquesta capacitat, puguem assolir, en primer lloc, per a les persones que són treballadores de la comunitat, els funcionaris de la comunitat, però més endavant, o es pot fer una altra PNL, tot això pot ser extensiu, a través d'altres línies, com poden ser subvencions o impuls d'ajuts per a empreses privades, perquè això es pugui estendre a treballadors i treballadores de l'àmbit privat, o es poden fer línies de subvencions per a plans d'igualtat. Però comencem, i aquí la nostra proposta és comencem i reconeguem els drets dels funcionaris i funcionàries de la comunitat, que això pot ser un far de mesures de promoció de conciliació, que es puguin després extrapol·lar i es puguin estendre al conjunt dels treballadors i treballadores. Tant de bo, i és clar que sí!

Però això ho podem fer sense modificar la normativa estatal, per això nosaltres hem plantejat, no una baixa, que això no ho podem fer, això ho assumeix la Seguretat Social, nosaltres parlem d'una prestació, parlem d'un permís retribuït, com pot ser un "moscoso" o altres drets que es poden assumir des de la comunitat autònoma. Per tant, aquest és el bessó d'aquesta iniciativa.

I nosaltres compartim que s'ha de fer una modificació normativa a nivell estatal, hi ha diferent jurisprudència, i vostè l'ha citada molt bé. Després, el Suprem ha dit: a nosaltres no ens corresponen clarificar o generar lleis, això correspon al legislador; i esperem que això es pugui fer, però és que a dia d'avui, la proposta que nosaltres plantejam és que això ho podem fer, nosaltres podem garantir que per al 2024, el 2025 o en el marc temporal que es determini, que els funcionaris de la comunitat autònoma, que siguin famílies monoparentals, els seus fills i filles gaudeixin dels mateixos drets que tenen les famílies biparentals.

Jo no sé si han de ser 32 o 26, però que és un altre debat jurídic respecte de la igualtat, però que han de poder tenir més drets perquè es troben en una situació els seus infants, i això vulnera el seu interès superior del menor en unes millors condicions, això sense cap mena de dubte pens que ha de ser així.

No es tracta que els funcionaris, Sr. Rodríguez, tinguin privilegis, jo no crec que els funcionaris tinguin privilegis, crec que la funció pública ha de ser, quant als drets i les millores laborals i salarials, un far que pugui després generar una imitació, un efecte contagi cap a altres àmbits dels treballadors i de les treballadores que són al món, al sector privat.

I repetesc, ha de ser a la futura Llei de famílies, que pugui modificar la normativa bàsica, on s'hagi de resoldre definitivament aquest problema, perquè la Seguretat Social ho pugui assumir.

Nosaltres, vostès han plantejat una esmena de substitució dels punts 1 i 2, és clar, ens mutilen la PNL, però, és clar, quin és el problema? Per què no podem assumir la seva proposta? Perquè, al final, vostès votaran en contra dels nostres punts i quedarà la seva proposta. Presentin-la, si volen, en una altra PNL, nosaltres *a priori* hi votariem que sí, però, és clar, fa una mica..., no?, diré... -no vull dir colló-, però que nosaltres presentem la iniciativa, ens mutilin la nostra i, al final, s'aprovi la seva proposta, que, evidentment, compartim, però que no és el sentit, ni és el quid de la qüestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cano. He entès que no s'accepta l'esmena i la transacció tampoc? D'acord.

Idò passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7892/23, els punts 1 i 2, tal com està redactada.

Ara sí, votam. Ara sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

6 vots a favor, 7 en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 7892/23, relatiu a l'impuls de mesures per a famílies monoparentals dintre de l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Molt bon dia a tothom.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
